

4. Шейн П.В. Материалы для изучения быта и языка русского населения северо-западного края: в 3 т. Санкт-Петербург: Типография императорской академии наук, 1902. Т. 3. 535 с.
5. Фрэйзер Дж. Золотая ветвь: Исследование магии и религии / пер. с англ. М.К. Рыклина. М.: ООО «Издательство АСТ»; ЗАО НПП «Ермак», 2003. 781 с.

Галушко Т.В.

вчитель української мови і літератури

Виноградненський НВК Токмацького району Запорізької області

ПРОБЛЕМАТИКА ХУДОЖНІХ ТВОРІВ В. РОДІОНОВА

***Анотація.** У статті акцентується увага на творчості В. Родіонова; наголошується на проблемах, яких торкався автор у своїх поетичних та прозових творах. У дослідженні зазначається, що за своє життя письменник нагороджувався подяками, преміями, але до кінця визнаний так і не залишився, однак його творчість є актуальною в сучасному світі.*

***Ключові слова:** проблематика, художнє слово, поезія, динаміка життя, поетика твору.*

Нині в історії української літератури цікавими є письменники, творчість яких не зовсім відома. Однак, є персоналії, які за життя мають значну кількість нагород на ниві літератури, однак не здобули повного визнання. Серед таких письменників можна виокремити творчість В. Родіонова, який нагороджений 10 літературними преміями за збірки поетичних творів, які написані російською та українською мовами.

Творчість митця неможливо оминати, тому життєвий шлях та доробок В.Родіонова вивчався та розглядався великою кількістю критиків. Найчастіше всього праці мали за мету розглянути власні (особисті) проблеми письменника. Творчість В. Родіонова відзначили такі митці як: А. Філатов, Р. Третьяков, І. Перепеляк, Ю. Стадниченко, К. Гордієнко, І. Михайлин, В. Кузнецов, І. Лагоза, О. Черевченко, В. Науменко, В. Грабовський, В. Романовський, А. Шпиталь, С. Сапеляк, М. Коцюбинська та ін.

Творчість В. Родіонова є актуальною темою не лише у розрізі вивчення індивідуальності та неповторності поетичної техніки митця, а й з позиції дослідження особливостей змісту його поетичного світу. Тому,

переглядаючи твори митця, у кожному слові відчувається тепло та щирість, чистота та прозорість думок і намірів. Цілком достовірно можна зауважити, що В. Родіонов є однією з найцікавіших постатей в українській літературі сучасного періоду.

У творах В. Родіонова переглядається тенденція долучення до сучасного життя, автор намагається використовувати нові деталі та майстерно відтворювати гру слів. Митець поступово відмовляється від постійної похмурості пейзажів та роздумів, зникає одноманітна інтонаційність. Відмовившись від цього він намагається мудро мислити, показує читачам різнобарвні картини світу, який їх оточує. В. Родіонов у художніх творах відтворював справжні цінності життя, націлював на сприйняття суспільства та життя у всіх його проявах, насолоджуватись кожною хвилиною. Тому головною проблемою сучасного світу автор вбачає те, що люди припинили цінити життя.

Вивчаючи проблематику творів В. Родіонова, необхідно зазначити про вплив динаміки життя на його творчість. Це можна пояснити поєднанням різних хронологічних періодів та меж його літературної діяльності. Що ж стосується філософської лірики, то митець розглядає у своїх творах одну з найбільших та найскладніших проблем – це проблема духовності.

В. Родіонов має бажання зрозуміти те, що є прихованим для людини, але вважає цінністю те, що виникає у свідомості людини й потім є показником її вихованості. Письменник наголошує на дуалістичності природи людини й прагне зрозуміти значення понять «Дух», «Душа», «Господь», «Віра» тощо. Юрій Стадниченко зазначає: *«Ідея доброти, чесності, зрештою, десяти заповідей Божих промовляють до кожної людини, яка не втратила природного чи вихованого дару відчувати їх серцем, душею розумом. Поет не агітує за свій шлях, не вербує своїх прихильників – він просто і щиро розповідає, віруючи, що однодумці і такі ж шукаючі істини є – хто ще на манівцях, хто вже на шляху»* [3, с. 3]. Але не зважаючи на це, автор не ставить на меті переказувати сюжети з Біблії, а навпаки допомагає правильно зрозуміти сенс та зміст Святого Письма. Також митець пояснює закони життя за християнськими догмами, особливо те, як вони впливають на особистість.

В. Родіонов розмірковує над проблемою духовної бідності людини, говорить про те, що на даний час не кожен може зрозуміти велич, цінність, необхідність, саме християнської віри: *«Зараз багато реставрується церков, ще більше будуватиметься нових. Здавалося б, живи, твори, радій. Але з приходом новочася ринув такий потік безкультур'я і хамства, що святим спорудам, подібно до шлюзів, ще довго доведеться стримувати цей натиск*

розульної стихії, поки душі людські не відкритяться Богові» [2, с. 35]. Через те, що автор розмірковує над християнськими мотивами, він використовує у своїх творах специфічну, не звичну лексику та побудову речень.

Також проблему духовності В. Родіонов розглядає у більшості своїх поетичних збірках, наприклад, «На том и стою» з відчуттям вивіщення духу над матеріально-предметним, буденним, плакатним, голодидактичним – поезія духу перемогла прозу буття [2, с. 66]. Пісняк Л. підкреслює духовність збірки так: «*Ми маємо першу в нашому видимому регіоні книгу про Душу і Господа, про їх взаємозв'язок і взаємодію*» [1, с. 3]. Ця тема присутня й у інших його збірках, таких як «Свет не вечерний», «Небесное и земное». Такі збірки спрямовані не лише на досвідченого читача та на дорослу людину, а й будуть цікаві молодому поколінню. В. Родіонов намагається донести до читачів думку про те, що потрібно вчасно оцінити важливість духовного багатства, і навчатись цьому треба ще з дитинства. Але й наголошує на тому, що можливо у будь-якому віці вивчати та долучатись до віросповідання.

Через те, що дана проблема є нелегкою, а навпаки вкрай тяжкою та вагомою, автор намагається якомога краще та ширше розкрити її, показати головний зміст. Поет переважно використовував коротку форму вірша – 2-3 строфи. Автор є небагатослівним, найчастіше використовує точність викладу, рима є стриманою, але у кожен рядок вкладено душу та почуття, використовує гарну техніку віршування та лаконічність мовлення [6, с. 3]. В. Родіонов намагається не використовувати розгорнуті поезії та авторські звороти для того, щоб краще націлити увагу читачів на поставлений проблему. Кут зору В.Родіонова спрямований на розуміння таких понять, як любов та насолода життя, родинне щастя тощо.

Дані проблеми є виокремленими з життя, тому автор розглядає їх крізь призму відношення теперішнього чи минулого. В. Родіонов розмірковуючи над цінностями буття у соціумі, торкається й філософських питань, які представлені у ліриці [4, с. 58]. Якщо митець вивчає цінності у рамках національного, то з'являється тенденція, щодо використання народних традицій, понять. Але якщо вивчається у рамках всесвіту, тоді письменник прагне використовувати не лише те, що є суто визначеним для нашого народу, а й для індивіда в цілому. Вказані цінності стануть протипагою до заявлених проблем в творчості автора [5, с. 32].

Нажаль, найбільшою проблемою для письменника є зневіра та розчарування, відреченість від святих місць, втрата духовних цінностей, власного «я». Для В. Родіонова – це найголовніша проблема, адже, якщо знищити віру, соціум знищує і себе, перестає розуміти значення слів, таких

як щастя, добро, любов, мир тощо. Завданням митця було підвищити значення релігії у житті людини, тому автор активно використовує «духовну» стилістику, термінологію та лексику. Такі вірші не можна вважати церковними, але глибина аналізу проблеми не поступається їм. Це не духовні вірші, але близькі до них, це ще не молитви, проте наближенні до них, до сповіді. В. Родіонов проголошує і показує проблему такою, якою вона є, але у творах присутня позитивна надія на краще майбутнє.

Проблематика художніх творів митця частіше всього базується на життєвих проблемах та зіткненнях, які складають основу для осмислення та міркування. Письменник спостерігає за життям, його рухом, щоб надалі використовувати цей матеріал. Концепція творчості митця полягає у тому, щоб реалістично показати проблему й вирішення її у суспільстві.

Цінність художніх творів митця полягає в тому, що осмислюються загальнолюдські питання, актуальність яких у різні хронологічні межі не втрачається, крім цього засвідченні новоутворені проблеми сучасного життя. Рефлексія художнього твору прозової або поетичної форми письменника спрямована на осмислення локальної проблеми, задля її конкретизації.

В. Родіонов є одним із найкращих українських письменників. Він постійно та невтомно працює над вивченням життя, над її будовою, не живучи ілюзіями. Кут зору митця спрямований на диференційні проблеми: війни та миру, духовного та матеріального, загальнолюдського та індивідуального, ролі поета, минуле та сучасне.

Література

1. Пісняк Л. Високий політ. *Красная звезда*. 17 липня. 1993. С. 3.
2. Родіонов В. *Поєми*. Х. : Федорко, 2014. 112 с.
3. Стадниченко Ю. Прагнення польоту. *Прапор*. №3. 1980. С. 3.
4. Шарова Т. М., Василенко Н. В. Художні маркери дитинства у творах В. Родіонова. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія. 2015. № 17 (1). С. 57–59.
5. Шарова Т.М., Землянська А.В. Життя як політ: художні доміанти творчості Володимира Родіонова. Харків : Федорко, 2017. 196 с.
6. Шкварко І. *Поєзія неба і землі. Слобідський край*. 4 липня. 1991. С. 3.